

Arrest

nr. 223 896 van 11 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat ANDRIEN D. & BRAUN J.
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BRAUN loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Rom van etnisch origine en u beschikt over de Montenegrijnse nationaliteit. Voor zo ver u weet bent u in Montenegro geboren. Op driejarige leeftijd stierf uw vader en trok uw moeder met haar negen kinderen naar Duitsland. Daar hertrouwde uw moeder en liet haar kinderen achter bij een oom. Toen bleek dat jullie in een te klein appartement woonden, greep de Duitse kinderbescherming in en plaatste u en uw broers en zussen allen in een pleeghuis. Vervolgens verbleef u in verschillende pleeggezinnen en had u niet zo veel contact met uw broers en zussen. Toen u 13 jaar oud was, vond u een pleeggezin waarbij u zich goed voelde. U hebt het niet gemakkelijk gehad op school en in de stad waar u woonde omdat uw Roma afkomst snel werd opgemerkt. U leerde voor kok op school en begon op uw achttien met een verdere koksopleiding. Toen u 19 jaar oud was, kreeg u een brief waarin stond

dat u zou uitgewezen worden. Op aanraden van uw pleegouders koos om vrijwillig terug te keren en niet te wachten op een gedwongen uitwijzing. Uw Montenegrijns paspoort werd in Duitsland geregeld en u keerde in 2009 op 19-jarige leeftijd terug naar Montenegro. A. (...), één van uw broers woonde in Konik (Podgorica, Montenegro) en u kon bij hem, en zijn gezin drie maanden inwonen. Aangezien jullie waren opgegroeid in pleeggezinnen, kenden u en uw broer elkaar eigenlijk niet, ontstond er ruzie omdat uw broer zijn privacy miste en verliet u zijn barak in Konik. U woonde vervolgens gedurende twee jaar in een verlaten treinwagon in Podgorica. U sprak enkel Duits en geen Servisch noch de Roma taal omdat u altijd in Duitse gezinnen bent opgevoed. U registreerde zich in een arbeidsbureau en zocht ook zelf actief naar werk. In het begin werd u nog met respect behandeld omdat u er verzorgd uitzag. Toen potentiële werkgevers zich realiseerden dat u slechts enkele woorden Servisch sprak, werd u niet aangenomen. Wanneer duidelijk werd dat u van origine Rom bent, sloeg de stemming ook vaak om. Ondanks uw pogingen geraakte u niet aan een job. Na verloop van tijd werd het vinden van werk ook moeilijker omdat het u wegens uw situatie ontbrak aan een goede hygiëne en propere kledij. U verzamelde en verkocht ijzer om geld te verdienen. U geraakte bevriend met E. (...), een man die ijzer verzamelde met paard en kar en jullie werkten samen. U woonde ook soms bij hem in. Op 17 december 2011 kreeg u – ongepland – een dochter, M.H. (...), samen met een vrouw die u in Montenegro leerde kennen. U leefde niet met hen samen en ze verhuisden naar Duitsland. In 2012 leenden u en E. (...) samen in het totaal 3000 euro van een zekere R. (...), die de bijnaam B. (...) droeg. Jullie dienden het geld maar beetje bij beetje, wanneer jullie konden, met hoge interest terug te betalen. Met de 1500 euro bouwde u in Konik een barak naast deze van E. (...). Na zes à acht maanden drong R. (...) steeds meer aan om zijn geld terug te krijgen. In 2013 werd hij agressiever en kwam er fysiek geweld bij kijken. Eind 2015 werd E. (...) aangevallen met een mes door R. (...) en zijn vrienden. Hij werd drie keer gestoken. U stond achter E. (...), wilde weglopen en werd in uw arm gesneden. U ging onmiddellijk naar een ziekenhuis waar u werd verzorgd aan de wonde. Na het ziekenhuis ging u onmiddellijk naar de politie van Konik om aangifte te doen. U had nog uw vuile werkkledij aan. U klopte aan bij het politiekantoor en toen u in de deuropening stond, kwam er een politieagent naar u toe. U begon in gebrekkig Servisch uit te leggen wat er u was overkomen maar de agent wilde niet luisteren. Hij duwde u aan uw hoofd naar buiten en riep dat u moest weggaan. U werd uitgescholden voor vuile zigeuner. U ging naar uw barak en verzamelde snel wat spullen uit schrik dat R. (...) naar uw woning zou komen en vertrok naar de verlaten treinwagon. Nog diezelfde dag, enkele uren later, ging u opnieuw naar het politiekantoor in Konik in de hoop dat de vorige politieagent al weg zou zijn en iemand anders u te woord zou staan. De politieagent was er echter nog steeds en nog voor u naar binnen kon gaan, riep hij al dat u het moest aftrappen. U denkt dat u niet werd geholpen door de politie omdat u er vuil uit zag of omdat uw belagers connecties hadden met de politie en al contact hadden opgenomen. Bovendien is er veel racisme. U bleef nog enkele weken in de trein en ondertussen verkocht u uw barak voor 200 euro. U vertrok naar Duitsland met uw eigen paspoort en verzocht om internationale bescherming. In Duitsland kwam u na 27 jaar voor het eerst via uw broer A. (...) weer in contact met uw moeder die illegaal in België woonde. Na anderhalf jaar werd uw verzoek in Duitsland afgewezen en vertrok u opnieuw naar Montenegro in de zomer van 2017. Om uw belager in Podgorica te vermijden, ging u naar Niksic. Daar werkte en woonde u samen met een houthakker, M. (...) genaamd. Eind 2017 werd u op straat plotseling aangevallen met een schroevendraaier door R. (...). U vermoedt dat u door één van zijn vrienden in Niksic werd opgemerkt. Het incident duurde slechts enkele seconden. De wonde aan uw keel veroorzaakt door de schroevendraaier was niet diep en u werd in het ziekenhuis verzorgd. Uit vrees voor uw belager verliet u na anderhalve dag opnieuw Montenegro en reisde u begin januari 2018 per bus tot in België op zoek naar uw moeder. U verbleef bij uw moeder in Ieper. In februari 2018 leerde u uw huidige partner F.H. (...) (O.V. ...) kennen in een park in Ieper. In mei 2018 werden jullie samen gezien in het park door haar broer en hij reageerde heel agressief. Vervolgens sprak u nog af met uw partner per sms en zag u haar nog in het restaurant waar ze 's nachts als schoonmaakster werkte. U ontving een sms om af te spreken met uw partner in het park. Daar was F. (...) niet aanwezig maar haar broer en schoonbroer met vrienden, die u in elkaar sloepen en in uw kruis traptten. U deed geen aangifte bij de politie. Op 21 juni 2018 kwam F. (...) naar uw woning. Op 22 juni 2018 zijn jullie bij uw moeder thuis religieus gehuwd met behulp van een imam. Omwille van de problemen met uw partners familie zijn jullie de dag erop onmiddellijk vertrokken naar Frankrijk om een verzoek voor internationale bescherming in te dienen. Jullie kregen er geen opvangplaats en verloren jullie paspoorten toen jullie op straat sliepen. Vervolgens besloten jullie om terug te keren naar België en een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wat werd geregistreerd op 5 september 2018. Bij een terugkeer naar Montenegro vreest u verdere problemen met R. (...) voor wie u zich zou moeten verstoppen. U geeft ook aan dat u de taal en het land niet goed kent. U heeft sinds uw problemen met R. (...) psychische moeilijkheden maar kreeg hiervoor nog geen hulp van een psychiater of psycholoog in het opvangcentrum van Banneux. Toen jullie in Banneux woonden, kreeg uw partner een miskraam. Door dit verlies en andere problemen in het opvangcentrum verloor u uw zelfbeheersing en ontstond er een

gevecht tussen u en het personeel. Vervolgens werd u geplaatst in de gevangenis van Lantin. U kon voorlopig vrijkomen indien u een adres had in België maar dit is niet gelukt. In eerste instantie kon u verblijven bij de familie van uw halfzus maar vervolgens werd alle contact verbroken vermoedelijk omdat uw moeder illegaal verblijft. U beschikt over uw originele Montenegrijnse identiteitskaart, afgeleverd op 29 september 2017 (10 jaar geldig), een origineel Belgisch medisch attest d.d. 21 september 2018 waaruit blijkt dat u een litteken hebt op uw rechterarm en een litteken aan de keel, een origineel treinticket van Parijs naar Brussel op 3 september 2018, een akkoord van een zekere M.Z. (...) waarmee u wil aantonen dat de echtgenoot van uw halfzus u een adres in Leper wilde geven om uw vrijlating uit Lantin te regelen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt uit uw verklaringen dat u kampt met psychische problemen en werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beoordeeld dat u nood hebt aan een psycholoog of psychiater voor de opvolging hiervan (Vragenlijst BPN DVZ en Beoordeling BPN DVZ). Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U gaf immers zelf aan dat u ondanks uw psychische problemen uw persoonlijk onderhoud kan afleggen (Vragenlijst BPN DVZ). Dat u psychische problemen hebt, had u ook louter en alleen aangegeven in uw verklaringen zonder ondersteuning van enig document. Bijgevolg werden er u voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Montenegro vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw dossier blijkt dat uw verzoek kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u reeds in januari 2018 bent aangekomen in België en pas in september 2018 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (CGVS, p. 6 en p. 14). Uw verklaring voor dit laattijdig verzoek is dat u eerst bij uw moeder, die u reeds 27 jaar niet meer had gezien, verbleef en u op aandringen van uw moeder telkens het indienen van uw verzoek hebt uitgesteld. Vervolgens leerde u uw partner kennen en wilde u haar ook niet verliezen door een verzoek in te dienen (CGVS, p. 5 en p. 17). Een dergelijke houding kan evenwel geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn de internationale beschermingsmodaliteiten aangrijpt.

Voor uw problemen met R. (...) – problemen die trouwens niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie daar zij zijn ingegeven door het feit dat u uw schulden niet kan afbetalen – moet opgemerkt worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u hiervoor onvoldoende beroep kon doen op – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Montenegro zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Montenegro aanwezige autoriteiten en dat er zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u bij een eventuele terugkeer naar Montenegro een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat in Montenegro maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Montenegrijnse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uw repliek dat u mogelijks niet geholpen werd ten gevolge van uw etnie dient aldus sterk gerelativeerd te worden (CGVS, p. 14-15). Over het algemeen functioneert de Montenegrijnse politie op professionele wijze en werkt ze efficiënt. Montenegro beschikt ook over een goed uitgebouwd rechtssysteem met een functionerende justitie. Onder impuls van de Europese Unie werd van start gegaan met de hervorming van het gerechtelijk apparaat. Er werd hierdoor reeds vooruitgang geboekt bij de versterking van het wettelijk kader voor de verbetering van de onafhankelijkheid, aansprakelijkheid en professionalisering van justitie.

Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Montenegrijnse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de Ombudsman. Ofschoon de effectiviteit van de controlemechanismen nog voor verbetering vatbaar is, wordt wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd en kan het leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Montenegro aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Montenegro de afgelopen jaren dan ook diverse maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, waaronder de oprichting van een anticorruptieagentschap. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. De Montenegrijnse overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Montenegro". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Montenegro opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U werpt evenwel op dat u naar aanleiding van de confrontatie waarbij u en E. (...) gewond raakten niet door de politie werd geholpen, ook al ging u op twee maal naar hetzelfde kantoor. Door deze ervaring liet u ook na melding te maken van uw tweede confrontatie waarbij u met een schroevendraaier werd aangevallen. De reden dat u niet werd geholpen door de politie is volgens u vermoedelijk door connecties tussen uw belager en de politie ofwel wegens uw etnisch origine, Roma (CGVS, p. 15). Hoewel het gedrag van deze ene politieagent allerm minst rijmt met zijn functie, sluit dit echter niet uit dat het geheel van de aanwezige Montenegrijnse autoriteiten u geen hulp en/of bescherming zouden willen bieden. U geeft immers toe dat u slechts met 1 agent moeilijkheden kende (CGVS, p. 19) en u hebt geen poging gedaan om bij een ander politiekantoor uw verhaal te doen en een klacht in te dienen. U hebt hier niet aan gedacht (CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt dat u evenmin later nog, op een andere dag, opnieuw probeerde om aangifte te doen. Voorts hebt u ook geen klacht ingediend tegen de agent. U had hier immers niet aan gedacht (CGVS, p. 15). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u niet alle mogelijkheden om bescherming in te roepen van uw eigen nationale autoriteiten hebt uitgeput die redelijkerwijs van u kunnen verwacht worden. Uw bewering dat de politie in Montenegro ook corrupt is en u denkt dat u niet werd geholpen omdat uw belager de politie al had gecontacteerd alvorens u aangifte kwam doen, is vooreerst louter en alleen een vermoeden van uwentwege en daarenboven doet dit geen afbreuk aan bovenstaande conclusie dat u niet alle realistische beschermingsmogelijkheden hebt uitgeput. Bovendien blijkt uit bovenstaand geciteerde informatie dat corruptie in Montenegro wordt aangepakt.

Voor wat betreft uw verklaring dat mensen u soms provokeerden door zaken naar u te gooien of u uit te joelen in de periode dat u arm was en in het afval zocht (CGVS, p. 19), kan worden opgemerkt dat dergelijke problemen geenszins zwaarwichtig zijn om te worden beschouwd als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Verder merkte u nog op dat u bij een terugkeer naar Montenegro de taal niet machtig bent en het land niet kent aangezien u in Duitsland bent opgegroeid (CGVS, p. 16). In dit verband kan vooreerst worden opgemerkt dat u sinds uw terugkeer uit Duitsland in 2009 steeds meer en meer het Servisch machtig werd en u reeds verschillende jaren op meerdere plaatsen in Montenegro (Podgorica en Niksic) hebt geleefd (CGVS, p. 5-6). Hoe dan ook ressorteren deze motieven op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hoewel u wegens uw gebrek aan kennis van de Servische taal geen werk vond na uw aankomst en ook het gebrek aan basishygiëne en uw etnisch origine uw zoektocht naar werk niet makkelijk maakten, blijkt uit uw verklaringen dat u de afgelopen jaren in Montenegro uw plan kon trekken door het verzamelen van ijzer (CGVS, p. 4 en p. 17-18). Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u de laatste acht maanden voor uw vertrek naar België werk als houthakker had gevonden (CGVS, p. 5-6).

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat heel wat Roma in Montenegro zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze

situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Montenegro, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Montenegrijnse overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Montenegro het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Montenegrijnse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. In dit verband werd in 2016 een nieuwe strategie voor de sociale inclusie van de Roma voor de periode 2016-2020 aangenomen, gepaard gaand met een nieuw actieplan. Er werd reeds vooruitgang vastgesteld bij de registratie en bij het onderwijs voor de Roma. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Montenegro ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen. Tevens zijn er in Montenegro meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van de Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Montenegrijnse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Montenegro hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat de Montenegrijnse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan gewezen worden op het feit dat de instelling van de Ombudsman optreedt als nationaal mechanisme voor de bescherming tegen discriminatie en dat er een Raad voor de Bescherming tegen Discriminatie, waarin ook vertegenwoordigers van de Roma zetelen, operationeel is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. In het licht van voorgaande informatie kan aldus geenszins a priori gesteld worden dat u in Montenegro bij het zoeken naar psychologische hulp – wat u eerder nog niet heeft gedaan in Montenegro (CGVS, p. 11) - geconfronteerd zou worden met discriminatie (CGVS, p. 11-12).

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Montenegro zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw identiteit, uw reisweg van Parijs naar Brussel, het feit dat u littekens heeft, het feit dat u op het adres van de echtgenoot van uw halfzus mag verblijven staan op zich immers niet ter discussie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker omschrijft zijn enig middel als volgt:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikelen 197, 198 en 199 van the Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status".

Verzoeker wijst op de inhoud van artikel 48/6, § 5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en betoogt:

"Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekster te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. 104.820 van 18 maart 2002)."

Verzoeker gaat vooreerst in op de criteria inzake de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Waar hem een laattijdig verzoek om internationale bescherming wordt verweten, doet verzoeker vervolgens gelden:

"Onder voorbehoud van de eventuele toepassing van een uitsluitingsclausule komt de vraag waarover in de fase van het onderzoek naar de vraag of iemand in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus moet worden beslist, er uiteindelijk op neer of de asielzoeker al dan niet redenen heeft om te vrezen voor vervolging op een van de in het Verdrag van Genève genoemde gronden; als het onderzoek naar de geloofwaardigheid dat gewoonlijk wordt uitgevoerd, in de regel een noodzakelijke stap is om deze vraag te beantwoorden, mag deze stap de vraag zelf niet verhullen.

Uw Raad beoordeelde tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas:

(...)"

Verder betoogt verzoeker dat zijn problemen met R. weldegelijk ressorteren onder de vluchtelingenconventie. Zowel het gegeven dat hij geld moest lenen, het feit dat R. hem oplichtte en het gebrek aan bescherming hebben verband met verzoekers etnie. Al het geweld en de vervolging waarvan hij slachtoffer is, zijn gebaseerd op zijn etnische afkomst.

Vervolgens gaat verzoeker in op de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst. Hij wijst op artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en de parlementaire voorbereiding en stelt dat de bescherming effectief moet zijn. Volgens verzoeker moet, gelet op zijn situatie en de beschikbare informatie, ervan worden uitgegaan dat de Montenegrijnse autoriteiten omwille van verschillende redenen niet in staat zijn om hem doeltreffend te beschermen.

Waar hem verweten wordt dat hij geen klacht indiende bij een ander politiebureau, wijst verzoeker op een Franstalig arrest van de Raad van 11 oktober 2018. Hij stelt dat het *in casu* gemakkelijk te begrijpen is waarom hij zijn autoriteiten niet vertrouwde. Te dezen wijst hij op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Het hele politiebureau was getuige van het gedrag van de agent die hem afwees. Niemand deed iets omdat hij Roma was en vuil was. Verzoeker wijst erop dat de Roma-gemeenschap in Montenegro sterk gemarginaliseerd is en dat de autoriteiten dit in stand houden. Een klacht bij een ander bureau had niets veranderd omdat het racisme algemeen is. Elke procedure zou

dus ondoeltreffend geweest zijn zodat aan verzoeker niet kan worden verweten dat hij niet naar een ander politiebureau ging.

Verzoeker wijst op hetgeen *The Committee on the Elimination of Racial Discrimination* stelt inzake de handelswijze van de Montenegrijnse autoriteiten. Verzoeker kon ook de bescherming van de autoriteiten van andere regio's in Montenegro niet inroepen omdat de bescherming van deze autoriteiten over het algemeen ondoeltreffend is wanneer het gaat om het verdedigen van de rechten van etnische minderheden. Verzoeker wijst op en citeert uit algemene informatie. Verzoeker wijst eveneens op een arrest van het EHRM van 19 september 2017, waarin Montenegro werd veroordeeld omdat het geen snel en doeltreffend onderzoek had ingesteld naar de dood van personen van Roma-afkomst. Daarnaast is het volgens verzoeker algemeen bekend dat Montenegro een staat is waar corruptie woedt en erkent het CGVS dat er nog verder inspanningen nodig zijn om corruptie en georganiseerde misdaad te bestrijden doch minimaliseert het de omvang van deze verschijnselen. Hoewel er maatregelen worden genomen om de situatie te verbeteren, blijft corruptie wijdverbreid. Verzoeker citeert ook in deze uit algemene informatie. Deze informatie bevestigt zijn verklaringen dat alles in Montenegro corrupt is en dat R. zeker contacten had binnen de politie. Eveneens wijst verzoeker op een persartikel waarin gesteld wordt dat er op het vlak van justitie nog een lange weg af te leggen is in Montenegro.

Hoewel het in theorie mogelijk is om klacht in te dienen tegen een politieagent, heeft dit, aldus verzoeker, in de praktijk geen gevolgen gelet op de corruptie op alle niveaus van het Montenegrijnse rechtssysteem. Verzoeker wijst op algemene informatie. Bovendien zou het nodig geweest zijn om klacht in te dienen tegen het hele politiebureau nu de rest passief bleef toen een agent hem de toegang tot het kantoor verhinderde.

Verzoeker wijst verder op een arrest van de Raad waarin een bijzonder kwetsbare vrouw werd erkend als vluchteling omdat de Raad van mening was dat zij niet kon genieten van de bescherming van de Montenegrijnse autoriteiten in het kader van huiselijk geweld. Ook verzoeker heeft een bijzonder kwetsbaar profiel. Hij is psychologisch zeer kwetsbaar door de verschillende problemen die hij sedert zijn geboorte heeft ondervonden. Al deze gebeurtenissen worden door het CGVS niet in twijfel getrokken. Verzoeker heeft niemand om op te vertrouwen in Montenegro. De Roma-gemeenschap is er gemarginaliseerd en ondanks de getroffen maatregelen is de bescherming van Roma er verre van doeltreffend. Verzoeker is in het licht van al deze elementen en rekening houdend met zijn specifieke situatie niet in staat om bescherming te verkrijgen van zijn autoriteiten.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Volgens hem blijkt uit de beschikbare informatie dat hij bij een terugkeer naar Montenegro niet in staat zal zijn om in zijn primaire behoeften, zoals voeding en huisvesting, te voorzien. Verzoeker benadrukt dat hij er nooit in is geslaagd om in Montenegro echt legaal werk te vinden dat hem in staat zou stellen een waardig leven te leiden. Verzoeker wijst op zijn levensloop en gebrek aan taalkennis.

Voorts wijst hij op algemene informatie waarin gesteld wordt dat het onmogelijk is om te weten of er vooruitgang is geboekt bij de sociale integratie van Roma in Montenegro. Eveneens citeert hij uit informatie waarin gesteld wordt dat Roma nog steeds enorme moeilijkheden ondervinden bij de toegang tot de arbeidsmarkt, huisvesting en medische zorg. De ngo's waarover sprake in de bestreden beslissing, zijn volgens verzoeker en blijkens informatie niet in staat om voldoende middelen te verkrijgen om de situatie van de Roma in de praktijk te verbeteren.

Verzoeker zal in geval van terugkeer naar Montenegro in een situatie van extreme materiële ontbering terecht komen, dit in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Inzake de aangevoerde schending van enkele artikelen van het *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

3.2. Artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Nog daargelaten dat de Raad zich in het kader van onderhavig beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uitspreekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest is dan ook niet aan de orde.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt nergens concreet hoe artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, dat aan verweerder de bevoegdheid verleent om de heden aangevochten beslissing te nemen, zou zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.4. Dient voorts te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht gesteld wordt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt uit uw verklaringen dat u kampt met psychische problemen en werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beoordeeld dat u nood hebt aan een psycholoog of psychiater voor de opvolging hiervan (Vragenlijst BPN DVZ en Beoordeling BPN DVZ). Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U gaf immers zelf aan dat u ondanks uw psychische problemen uw persoonlijk onderhoud kan afleggen (Vragenlijst BPN DVZ). Dat u psychische problemen hebt, had u ook louter en alleen aangegeven in uw verklaringen zonder ondersteuning van enig document. Bijgevolg werden er u voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker verwijst in het onderhavige verzoekschrift waar hij tracht te doen gelden dat hij een kwetsbaar profiel vertoont weliswaar naar zijn psychologische problemen, doch hiermee kan hij aan het voorgaande geenszins afbreuk doen.

Uit het dossier kan niet worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk zou kampen met psychologische problemen; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat deze problemen dermate ernstig zouden zijn dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij de huidige procedure op een gedegen wijze kon volbrengen of dat deze aan een terugkeer naar zijn land van herkomst in de weg zouden staan. Verzoeker gaf in de in het administratief dossier opgenomen vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ weliswaar aan dat hij psychologische problemen zou kennen, doch hij voegde hieraan zelf onmiddellijk toe dat hij indien nodig zijn interviews kon doen. Verder blijkt uit de vragenlijst en de verklaring van de DVZ dat het afnemen van verzoekers verklaringen op normale wijze geschiedde en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS voorts bijgestaan door een advocaat en geen van beide formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Evenmin maakte één van hen er melding van dat van verzoeker in het kader van dit persoonlijk onderhoud – al dan niet ten gevolge van psychologische problemen – geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker gaf, hoewel hij tijdens het persoonlijk onderhoud wel melding maakte van zelfmoordgedachten, daarenboven aan dat hij noch in Montenegro, noch in België in behandeling was en is bij een psycholoog of psychiater (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.11-12, 19). Verzoeker brengt dan ook logischerwijze geen medisch attest bij waaruit het bestaan van psychische problemen in zijner hoofde of enige diagnose kan worden afgeleid. Evenmin duidt hij waaruit deze problemen precies zouden bestaan of op welke wijze deze van invloed zouden (kunnen) zijn op zijn functioneren.

3.5. Verzoeker laat de bestreden beslissing verder onverlet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 15 februari 2019 werd Montenegro vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij er problemen kende met een zekere R., omdat hij in het kader van deze problemen geen bescherming kan genieten, en omdat hij bij een terugkeer in een financieel en materieel precarie situatie zou dreigen terecht te komen.

Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoekers in dit kader verklaarde nood aan internationale bescherming worden echter ondermijnd door zijn bijzonder laattijdige verzoek om internationale bescherming in België. In de bestreden beslissing wordt te dezen met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u reeds in januari 2018 bent aangekomen in België en pas in september 2018 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (CGVS, p. 6 en p. 14). Uw verklaring voor dit laattijdig verzoek is dat u eerst bij uw moeder, die u reeds 27 jaar niet meer had gezien, verbleef en u op aandringen van uw moeder telkens het indienen van uw verzoek hebt uitgesteld. Vervolgens leerde u uw partner kennen en wilde u haar ook niet verliezen door een verzoek in te dienen (CGVS, p. 5 en p. 17). Een dergelijke houding kan evenwel geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn de internationale beschermingsmodaliteiten aangrijpt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en dermate lang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Inzake de door verzoeker aangevoerde vrees, dient voorts te worden gewezen op het feit dat Montenegro, zoals eveneens wordt aangehaald in de bestreden beslissing, werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoeker dient om het bestaan van een nood aan internationale bescherming in zijner hoofd alsnog aannemelijk te maken aldus substantiële redenen op te geven om Montenegro in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen.

Wat betreft de problemen die verzoeker in zijn land van herkomst vreest met een zekere R., dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij in het kader van deze problemen verstoken zou blijven van de bescherming van zijn eigen, nationale autoriteiten. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voor uw problemen met R. (...) (...) moet opgemerkt worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u hiervoor onvoldoende beroep kon doen op – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Montenegro zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Montenegro aanwezige autoriteiten en dat er zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u bij een eventuele terugkeer naar Montenegro een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit informatie aanwezig op het Commissariaatgeneraal blijkt immers dat in Montenegro maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Montenegrijnse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uw repliek dat u mogelijks niet geholpen werd ten gevolge van uw etnie dient aldus sterk gerelativeerd te worden (CGVS, p. 14-15). Over het algemeen functioneert de Montenegrijnse politie op professionele wijze en werkt ze efficiënt. Montenegro beschikt ook over een goed uitgebouwd rechtssysteem met een functionerende justitie. Onder impuls van de Europese Unie werd van start gegaan met de hervorming van het gerechtelijk apparaat. Er werd hierdoor reeds vooruitgang geboekt bij de versterking van het wettelijk kader voor de verbetering van de onafhankelijkheid, aansprakelijkheid en professionalisering van justitie. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Montenegrijnse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de Ombudsman. Ofschoon de effectiviteit van de controlemechanismen nog voor verbetering vatbaar is, wordt wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd en kan het leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Montenegro aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Montenegro de afgelopen jaren dan ook diverse maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, waaronder de oprichting van een anticorruptieagentschap. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. De Montenegrijnse overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Montenegro”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Montenegro opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U werpt evenwel op dat u naar aanleiding van de confrontatie waarbij u en E. (...) gewond raakten niet door de politie werd geholpen, ook al ging u op twee maal naar hetzelfde kantoor. Door deze ervaring liet u ook na melding te maken van uw tweede confrontatie waarbij u met een schroevendraaier werd aangevallen. De reden dat u niet werd geholpen door de politie is volgens u vermoedelijk door connecties tussen uw belager en de politie ofwel wegens uw etnisch origine, Roma (CGVS, p. 15). Hoewel het gedrag van deze ene politieagent allerm minst rijmt met zijn functie, sluit dit echter niet uit dat het geheel van de aanwezige Montenegrijnse autoriteiten u geen hulp en/of bescherming zouden willen bieden. U geeft immers toe dat u slechts met 1 agent moeilijkheden kende (CGVS, p. 19) en u hebt geen poging gedaan om bij een ander politiekantoor uw verhaal te doen en een klacht in te dienen. U hebt hier niet aan gedacht (CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt dat u evenmin later nog, op een andere dag, opnieuw probeerde om aangifte te doen. Voorts hebt u ook geen klacht ingediend tegen de agent. U had hier immers niet aan gedacht (CGVS, p. 15). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u niet alle mogelijkheden om bescherming in te roepen van uw eigen nationale autoriteiten hebt uitgeput die redelijkerwijs van u kunnen verwacht worden. Uw bewering dat de politie in Montenegro ook corrupt is en u denkt dat u niet werd geholpen omdat uw belager de politie al had gecontacteerd alvorens u aangifte kwam doen, is vooreerst louter en alleen een vermoeden van uwentwege en daarenboven doet dit geen afbreuk aan bovenstaande conclusie dat u niet alle

realistische beschermingsmogelijkheden hebt uitgeput. Bovendien blijkt uit bovenstaand geciteerde informatie dat corruptie in Montenegro wordt aangepakt.”

Verzoeker slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Waar hij verwijst naar twee arresten die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verleden velde, dient te worden opgemerkt dat hij hiermee geen afbreuk kan doen aan de voormelde motieven. Het eerste arrest, dat dateert van 11 oktober 2018, had betrekking op een Albanees gezin dat slachtoffer was van bloedwraak. Het tweede arrest, dat dateert van 21 december 2017, had betrekking op een alleenstaande vrouw die slachtoffer was geworden van een veelheid aan feiten van familiaal en echtelijk geweld, die daardoor extreem geïsoleerd leefde en die alleen instond voor twee minderjarige kinderen, waarvan er één kampte met medische en psychische problemen. Verzoeker toont, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent zijn voorgehouden psychologische problemen, geenszins aan dat hij zich in een vergelijkbare positie zou bevinden als de betrokkenen. De precedentenwerking wordt hoe dan ook niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt op afzonderlijke en individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Ook met zijn verwijzing naar een arrest van het EHRM doet verzoeker geen afbreuk aan de voormelde motieven. Dat het EHRM in het betreffende arrest oordeelde dat Montenegro de redelijke termijn voor het onderzoek naar en de vervolging en berechting van de daders in het kader van de dood van een aantal van zijn onderdanen indertijd had overschreden, kan immers geenszins volstaan om te besluiten dat de mate waarin de Montenegrijnse autoriteiten bescherming bieden in het algemeen, en dus ook heden en in het geval van verzoeker, onvoldoende zou zijn.

Voor het overige dient te worden vastgesteld dat de informatie die verzoeker bijbrengt en citeert geheel in dezelfde lijn ligt als en bijgevolg op generlei wijze afbreuk kan doen aan de informatie die verweerder hanteert en die is opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier.

Dat de Montenegrijnse autoriteiten zouden weigeren om aan Roma bescherming te bieden, kan uit de door verzoeker neergelegde informatie dan ook niet worden afgeleid. Integendeel wordt hierin aangegeven dat bijna veertig procent van de Roma rapporteerde dat Roma dezelfde toegang hebben tot justitie als niet-Roma. Verder blijkt hieruit dat, hoewel hun aantal omwille van een aantal redenen laag was, er weldegelijk mogelijkheid is om klachten in te dienen wegens discriminatie, alsmede dat dit kan leiden tot vervolging en bestraffing. Dat er in Montenegro nog een aantal hervormingen nodig zijn, dit onder meer om corruptie en de georganiseerde misdaad te bestrijden, betreft verder een gegeven dat zowel in de bestreden beslissing als in de voormelde landeninformatie uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk dat in Montenegro de nodige maatregelen werden en worden genomen om de politie en het gerecht te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. De Montenegrijnse autoriteiten garanderen blijkens deze informatie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. De politie functioneert in Montenegro over het algemeen op professionele en efficiënte wijze. Ook beschikt het land over een goed uitgebouwd rechtssysteem met een functionerende justitie. Zo de politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren uitvoert, zijn er in Montenegro verder verschillende stappen mogelijk om dit aan te klagen, wordt wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd en kan dit leiden tot sancties en/of vervolging. Eveneens zijn er in Montenegro voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in voege. Aldus concludeert verweerder met recht dat de in Montenegro opererende autoriteiten in het geval van eventuele (veiligheids-)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan verzoeker zich bij eventuele problemen toegang verschaffen tot bescherming vanwege zijn autoriteiten.

Met de loutere herhaling en bevestiging van zijn eerdere verklaringen omtrent de vermoedelijke reden waarom hem door één politieagent, dan wel op één politiekantoor, bescherming zou zijn ontegd, doet verzoeker tot slot op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen, noch aan de voorhanden zijnde landeninformatie. Gelet op deze informatie kon weldegelijk van verzoeker worden verwacht dat hij eerst de beschikbare nationale beschermingsmechanismen zou hebben uitgeput alvorens de drastische beslissing te nemen Montenegro te verlaten en elders een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verzoeker stelt verder opnieuw dat hij omwille van zijn gebrek aan talenkennis en omwille van zijn etnie in een precare financiële en materiële situatie terecht zal komen.

Zijn gebrek aan talenkennis dient in dit kader echter danig te worden gerelativeerd. Hoewel hij in de verklaring betreffende de procedure beweerde dat hij het Montenegrijns onvoldoende machtig was om zijn asielrelaas in deze taal uiteen te zetten, kwam hij hierop namelijk terug in de vragenlijst. In de vragenlijst gaf verzoeker zelf aan dat hij het verkoos om zijn volgende interview te doen in het Montenegrijns of het Duits (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.6.). Bij het CGVS gaf verzoeker bovendien aan dat hij de taal van zijn land intussen weliswaar nog niet perfect maar al wel beter kende (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6). Bovendien leefde verzoeker gedurende verschillende jaren op verschillende plaatsen in zijn land van herkomst en werkte hij er samen met diverse andere personen.

Verder bleek verzoeker in het verleden ook stevast in staat om zichzelf uit de slag te trekken in zijn land van herkomst. Zo was hij er, zoals terecht aangehaald wordt in de bestreden beslissing, eerst jarenlang actief als verzamelaar van ijzer en vond hij iemand om dit samen mee te doen. De laatste tijd voor zijn vertrek was hij daarenboven actief als houthakker en slaagde hij er in om via dit werk onderdak te verkrijgen. Daarnaast blijkt uit het dossier dat verzoeker ook ervaring heeft als arbeider en schilder. Eveneens volgde hij enige tijd een opleiding tot kok (*ibid.*, p.3, 6). Derhalve kan worden aangenomen dat hij over de nodige vaardigheden beschikt om zichzelf te onderhouden en om huisvesting te bekomen in zijn land van herkomst.

Dit geldt nog des te meer gelet op de in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier opgenomen informatie. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat heel wat Roma in Montenegro zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precare economische toestand in Montenegro, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Montenegrijnse overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Montenegro het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Montenegrijnse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. In dit verband werd in 2016 een nieuwe strategie voor de sociale inclusie van de Roma voor de periode 2016-2020 aangenomen, gepaard gaand met een nieuw actieplan. Er werd reeds vooruitgang vastgesteld bij de registratie en bij het onderwijs voor de Roma. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Montenegro ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen. Tevens zijn er in Montenegro meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van de Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Montenegrijnse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Montenegro hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat de Montenegrijnse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan gewezen worden op het feit dat de instelling van de Ombudsman optreedt als nationaal mechanisme voor de bescherming tegen discriminatie en dat er een Raad voor de Bescherming tegen Discriminatie, waarin ook vertegenwoordigers van de Roma zetelen, operationeel is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. In het licht van voorgaande informatie kan aldus geenszins a priori gesteld worden

dat u in Montenegro bij het zoeken naar psychologische hulp – wat u eerder nog niet heeft gedaan in Montenegro (CGVS, p. 11) - geconfronteerd zou worden met discriminatie (CGVS, p. 11-12)."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Andermaal dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde informatie in lijn ligt met en bijgevolg geen afbreuk doet aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat de Roma-bevolking in Montenegro nog te kampen heeft met een zekere mate van discriminatie en met bepaalde moeilijkheden, onder meer op het vlak van toegang tot de arbeidsmarkt, huisvesting en gezondheidszorg, betreffen elementen die in het voorgaande reeds uitdrukkelijk en terdege in rekening worden gebracht. Het feit dat ngo's die zich bezighouden met dergelijke programma's soms moeilijk de nodige fondsen kunnen bekomen en dat bepaalde trainings- en integratieprogramma's daardoor bij momenten onderbrekingen kennen, is evenmin van zulke aard dat dit afbreuk kan doen aan de voormelde motivering. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat op basis van de beschikbare informatie niet kan worden aangenomen dat het loutere gegeven een Roma te zijn zou (kunnen) volstaan om in Montenegro te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige ongemoeid waar terecht gesteld wordt:

"Voor wat betreft uw verklaring dat mensen u soms provokeerden door zaken naar u te gooien of u uit te joelen in de periode dat u arm was en in het afval zocht (CGVS, p. 19), kan worden opgemerkt dat dergelijke problemen geenszins zwaarwichtig zijn om te worden beschouwd als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming."

Verzoeker kan met de louter algemene, niet nader uitgewerkte bewering dat verweerder steeds de voor hem meest nadelige interpretatie zou hebben gehanteerd voorts geen afbreuk doen aan de veelheid aan voormelde, concrete motieven.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont gelet op het voorgaande en nu hij geen andere elementen aanreikt op grond waarvan hij mogelijks in aanmerking zou kunnen komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Gelet op het voorgaande, beroept verzoeker zich te dezen evenmin dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Gelet op het voormelde, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. LAMBRECHTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. LAMBRECHTS

J. BIEBAUT